

Omul din ...

Alexandru Ciocioi

Omul din ...

Am uitat să vă spun...

Omul din marginea drumului nu este învins, este doar dat la o parte de către copiii prea copii ce au crezut că dimineața purtată pe umeri le dă dreptul de stăpâni peste pietre și flori, peste roua de cuvinte așezată în altarul cetății și de omul din marginea drumului.

Cu fiecare pas își puna câte o carte pe inimă, cu fiecare pas gleznele sale ucideau câte o frică, cu fiecare pas mai îngreunat își dădea seama că ruga lui nu a ajuns la Dumnezeu, pentru că în trecere, unui înger i s-a făcut milă de trupul lui obosit și l-a acoperit cu o pătură de singurătate.

Voia de a merge mai departe depășește trupul până dincolo de deia din vis.

Omul din marginea drumului zâmbește, știind că mâine va pleca departe sprijinit de cântecul unor păsări pe aripile cărora orașul respiră în culori mai înalte decât zidurile, mai înalte decât teama.

Mergând pe calea cea mare a orașului o sărbătoare îmbrăcată în mireasă zâmbește timid a foame... pietre și flori, peste roua de cuvinte așezată în altarul cetății și de omul din marginea drumului.